

„Efter sikkert Forlydende er Hr. Provst Tønnesen, Præst for Vejlbj og Skibberup, udsæt til at beklæde Posten som Forstander for det nyoprettede Statsseminarium i Søborg ved København. Den officielle Udnævnelse kan ventes en af Dagene.“

II.

Skønt Provst Tønnesens Forflyttelse i Virkeligheden maatte betragtes som en Forfremmelse, og skønt han selv langt fra søgte at give den Udseende af andet, idet han tværtimod omtalte sin Udnævnelse med en vis Selvfølelse, opfattede Skibberupperne den straks som en Sejr for deres Parti. Væver Hansen havde holdt sit Ord; om faa Uger vilde Provsten være ude af Vejlbj Præstegaard.

Sandheden var da ogsaa den, at Bispen havde maattet anvende al sin diplomatiske Kløgt for uden større Skandale at sætte sin Vilje igennem overfor Provsten, der meget godt forstod den egentlige Mening med denne farisæiske Manøvre. Men han havde tillige indsæt, at han baade for sin egen og sin Datters Skyld ikke burde afslaa et Tilbud, som paa en